

Garaczi László *Metaxa* című regényének olvasási lehetőségei a szerző szemléletében újra egy kis formából, a köztességet sűrítő retorikai alakzataból bontakoznak ki. A platóni metaxü-szimbólum segítségével a regény a pólusokon keresztül rekonstruálja az ént. A Hajnóczy utáni önfelszámoló aktusok olyan példáját láthatjuk, amelyben a Te és Ő az Én labilis érzetekből (estünkben az alkohol és drogok által befolyásolt érzékelésből) építkező részaktusai. Simone Weil Platón fogalmát továbbgondoló metaxüjei a kimozdító távollét és a lotmani határvonalak gondolataihoz hasonlóan szerveződő szövegforgácsok, amelyek a Garaczi-szöveg olvasásához használható szempontokat adnak. Természetes, hogy Ficsku Pál legújabb regényéhez (*Gyerekgyár*) ugyancsak a Másikhoz mint mediális objektumhoz forduló kérdezés technikáival fordul az elemzés. A tanulmánygyűjtemény utolsó fejezetében (*Dialogikus illúziók*) a jól felépített tematikus és kronologikus rend némiképp megtörni látszik. A *Szondi két apródja*, a *Szeptember végén* és az *Apokrif* elemzései a diskurzus-elméletek, hiány-poétikák és énépítés szempontjait érvényesítve mégis illeszkednek a kötet gondolatmenetébe.

Faragó Kornélia könyve a multikulturális szöveghalmazban biztosan mozgó, gazdag elméleti szakirodalomból válogató, teoretikus beágyazottságú munka. Kézikönyvként és kritikagyűjteményként egyaránt olvasható, gondos szerzői és szerkesztői válogatás eredménye.

Kovács Krisztina

